Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

SÎNT GATA ÎNTOTDEAUNA

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XV nr. 6 (998) ★ miercuri 10 februarie 1965 ★ 8 pag. 30 bani

PRIETENUL NOSTRU, DEPUTATUL

Dacă ai drum prin Arad, treci pe la Școala generală de 8 ani nr. 7 Sînnicolaul Mic. Întreabă-i pe copii dacă-l cunosc pe tovarășul Iosif Rațiu, candidat al F.D.P. în circumscripția orășenească nr. 135. Ei îți vor spune că-l cunosc. Și se vor gîndi la cele două clase noi cu care s-a mărit școala lor, la laboratorul nou al școlii, la camera pionierilor — nouă și ea. Toate acestea s-au construit și din grija tovarășului deputat Rațiu.

Și se vor mai gîndi la ceva. Anul trecut, de 30 aprilie, ei au pregătit o adunare. Programul artistic era frumos, repetițiile mergeau bine. Și totuși, parcă lipsea ceva.

— Ce-ar fi să organizăm noi și un foc de tabără așa, frumos — frumos? le-a sugerat tovarășul Rațiu...

Și, într-adevăr, tocmai focul de tabără lipsea. În seara zilei de 30 aprilie, într-o frumoasă poieniță în apropiere de Mureș au izbucnit flăcările roșii ale focului. Ele luminau pînă departe zarea și apele bătrînului Mureș.

Iar pionierii din clasa a VI-a B pot să completeze toate acestea cu încă un fapt: la o adunare l-au invitat pe tovarășul Rațiu să le vorbească despre activitatea sa de muncitor fruntaș la Secția de finisaj 2 a uzinei de vagoane. Atunci le-a povestit despre munca însuflețită a tovarășilor săi, despre condițiile moderne de muncă. Dar n-a uitat să le povestească pionierilor despre ceea ce erau înainte uzinele de vagoane, despre munca grea a muncitorilor de la Fabrica de vagoane „Astra".

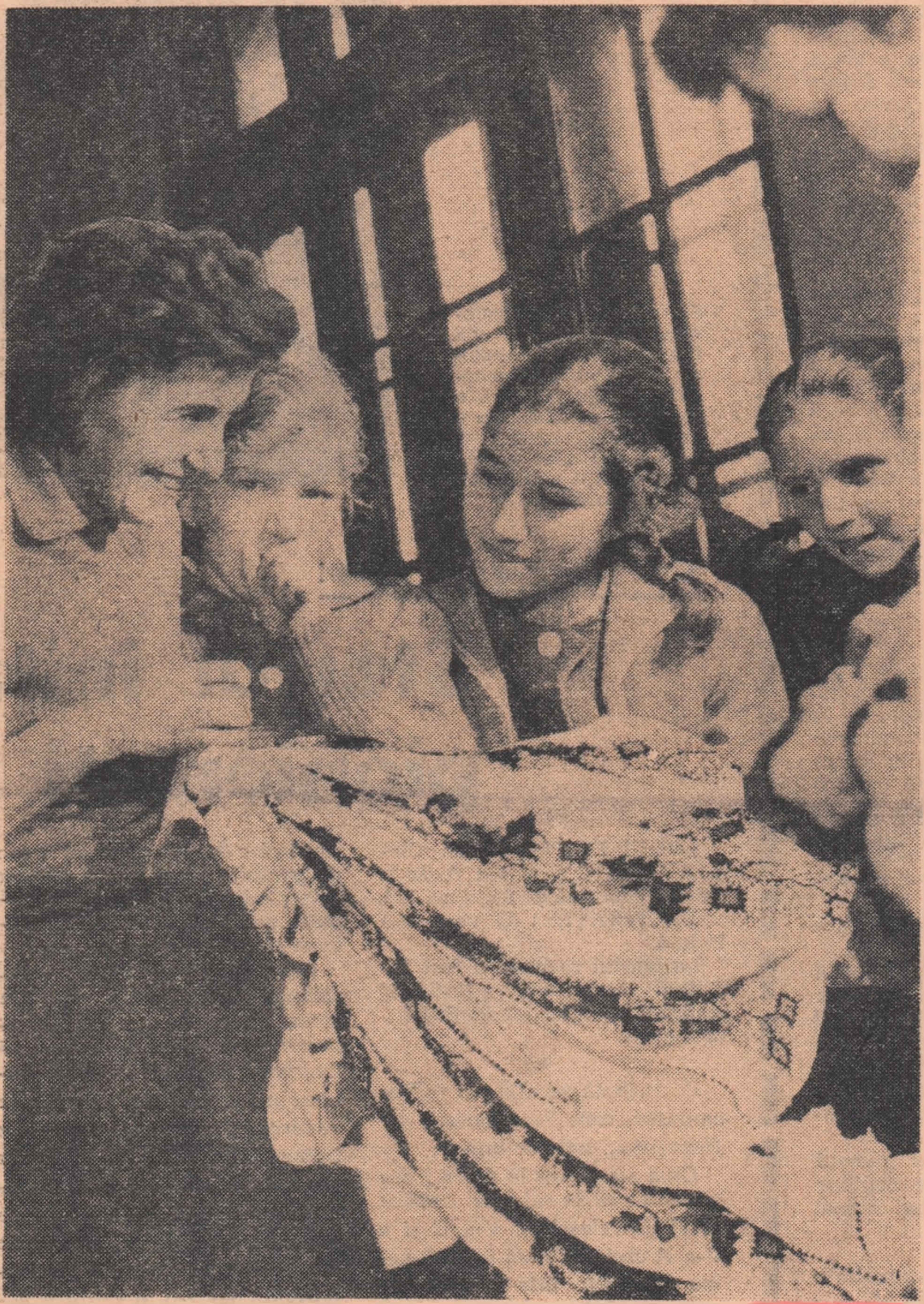
Dac-ai să-i întrebi pe cei dintr-a cincea despre tovarășul Iosif Rațiu se vor uita mai întîi cu coada ochiului spre banca în care stă Vancea Maria. Maria are note bune: 7—8—9. Dar n-a fost totdeauna așa! În clasa a IV-a a mai învățat ea, dar nu prea grozav. La începutul clasei a V-a a început să întîrzie la școală cîte o oră, două, să vină cu lecțiile neînvățate și apoi să lipsească chiar zile în șir. Tovarășul Iosif Rațiu s-a dus pe la ea acasă, a stat de vorbă cu Maria, cu părinții ei și Maria a promis că va veni la școală. Într-adevăr, cîteva zile a venit. Dar pe urmă a început iar să lipsească.

Ai să întrebi ce a făcut atunci tovarășul Rațiu? Dacă mai întrebi precis nu-l cunoști. S-a mai dus o dată, de mai multe ori, a stat mult la Maria acasă, a lămurit toate necazurile și greutățile. Și acum Maria este în clasă alături de noi, învață, ia note bune și noi credem că așa are să fie pînă la sfîrșitul anului. Dacă vei fi mirat de cîte cunosc pionierii despre tovarășul Rațiu, Toda Magdalena din clasa a VIII-a îți va spune zîmbind: „Dar nici n-am reușit să-ți povestim tot ce a făcut! Doar e deputat din 1952. Lucia era pe atunci mică. Ca și noi, de altfel, Lucia e o colegă de-a noastră, în clasa a VIII-a, tare cuminte și silitoare la învățătură. De cîte ori nu ne-a ajutat tatăl ei să găsim firul unei probleme mai grele de fizică..."

Ai să-ntrebi cine-i tatăl Luciei? Tovarășul Rațiu.

S-a făcut tîrziu. Copiii te vor conduce la autobuz, îți vor face semne vesele cu mîna, apoi se vor îndrepta spre camera pionierilor să asculte o placă nouă. Copiii de aici au îndrăgit tare mult muzica și de fiecare dată cînd primesc o placă nouă sînt bucuroși. Cine s-a-ngrijit să primească școala picup și plăci? Zîmbești? Știi răspunsul? Înseamnă că acum îl cunoști și tu pe tovarășul Rațiu.

CARMEN GRECU
instructoare superioară,
Școala de 8 ani nr. 1, Arad

Cu pricepere și migală, pionierii Școlii generale de 8 ani din satul Popești, regiunea Ploiești, lucrează 24 de costume naționale, destinate echipei de dansuri care va evolua cu prilejul alegerilor de la 7 martie.

DRUMUL SPRE NOTE BUNE

SOARE ȘI UMBRE PE CERUL CLASEI

ÎNTÎLNIRE CU HARAP ALB. ROXANA ESTE PRIETENĂ CU TOATA CLASA. UN DRUM SIGUR.

Bătălia cu bulgări de zăpadă a fost întreruptă de sunetul clopoțelului. Ultimele ghiulele au zburat fără nici o țintă. În curte, scăpat teafăr ca printr-o minune, a rămas numai omulețul cu ochii de cretă albastră și gura dintr-o coajă de portocală. Zîmbește optimist. Parcă ar vrea să-mi spună:

— Nu-i nimic. Am văzut eu bătălii și mai grozave.

Sigur că a văzut. Dacă n-ași fi grăbit, aș putea să aflu multe lucruri interesante de la el. Și despre bătălii, și despre elevii școlii, **(Școala generală de 8 ani nr. 4 din Hunedoara)** și chiar despre el aș putea să aflu lucruri interesante. Așa, bunăoară, aș vrea să știu cum vede el copiii cu ochii lui de cretă albastră. Sînt toți albaștri, ori se deosebesc? Poate că are ochi de cretă albastră tocmai ca să-i poată deosebi. Cei cu note mari au o culoare, cei cu note mediocre altă culoare, iar cei cu note mici...Pe cei cu note mici, pe chiulangii și leneși, cum i-o fi văzînd? Nu vreau să pierd începutul lecției așa că-l las. O să stăm de vorbă mai mult în recreația cealaltă.

Străbat culoarele tăcute (parcă nici n-a fost recreație) și intru în clasa a IV-a A. Aici, chiar din prima clipă am o surpriză. Îl întîlnesc pe Harap Alb. L-a adus în clasă glasul subțire al unei pioniere, care stă undeva, în ultima bancă. E o fată înaltă, are ochii negri, codițe și niște funde mari, albastre. În clasă mai sînt și alte codițe, și alte funde albastre și dacă mă uit mai bine toată clasa zîmbește. Harap Alb a trecut prin multe încercări grele. Acum pleacă iar la drum. Plecăm și noi cu el. Ne întîlnim cu Strîmbă-Lemne, Sfarmă-Piatră, Ochilă, Setilă, Păsări-Lăți-Lungilă...Cu ajutorul lor, Harap Alb reușește să îndepărteze multe piedici, să-l înfrîngă în cele din urmă, pe Spîn.

Ne despărțim de Harap Alb cu părere de rău. Cînd revenim în clasă, cineva întreabă:

— Oare fără ajutorul prietenilor, Harap Alb l-ar fi învins pe Spîn?

Tomescu Lucian rîde ca de o glumă:

— Cum să-l învingă? Spînul era viclean.

Lucaci Mioara strigă aproape supărată:

— Și Harap Alb era viteaz.

Se iscă o discuție aprinsă (mai aprinsă decît bătălia cu bulgări de zăpadă din recreație) în care izbînda revine cînd

COSTACHE ANTON

CONTINUARE ÎN PAG. III

Distincțiile pionierești

PRIMA CONDIȚIE: ÎNVĂȚĂTURA

Deschideți **„Carnetul pentru distincții pionierești“** la pagina unde sînt prevăzute condițiile ce trebuie îndeplinite, pentru obținerea celei de a doua distincții. La primul punct scrie :

a) „Să înveți bine, să ai media generală de cel puțin 7, medii de trecere la toate obiectele, la purtare nota 10, iar la limba romînă, matematică, fizică, istorie, geografie, cunoștințe agricole, medii de la 7 în sus“.

E greu de presupus că există pionier care să nu cunoască această condiție. Dar nu despre asta vrem să vorbim. Pe noi ne-a interesat în ce fel,ce procedee au folosit pionierii unei grupe pentru a putea depăși mediocritatea, pentru ca procentajul copiilor slabi la învățătură să fie cît mai mic, pentru ca majoritatea să poată îndeplini prima condiție. Ne-am dus la Școala generală de 8 ani nr. 3 din Craiova. Pionierii cu care am stat de vorbă ? Cei din clasa a VII-a.

Și iată ce am aflat. La „A“ sînt 29 de pionieri. Dintre ei, 22 de pionieri au medii peste 7 la toate obiectele. La purtare, în toată clasa, în afara notei 10, nu există nici o altă notă ! Sînt 14 purtători ai steluței roșii și încă 7 pionieri se pregătesc acum să o primească.

Discuția noastră a fost de fapt, un interviu colectiv.

— Așadar, ne interesează în ce fel s-au gîndit pionierii din clasa voastră să vie cît mai mult în sprijinul învățăturii. Și anume, ce ați făcut pentru îmbunătățirea ei ?

Strîmbeanu Gabriela, o fetiță foarte silitoare, președinta detașamentului, răspunde în numele pionierilor :

— Un lucru care nouă ne-a plăcut foarte mult a fost organizarea concursului „Drumeții veseli“ pe tema „Fizica și chimia mînă în mînă“. De ce ne-a plăcut ? Pentru că regulamentul concursului prevedea : 1). Participarea întregii clase (a noastră și cea de la B — adică participarea a absolut tuturor pionierilor). 2). Materialul de studiat : mecanica — din clasa a VI-a, electricitatea din clasa a VII-a și chimia anorganică din anul acesta. 3). La concurs au fost invitați și pionierii din celelalte clase. Trebuie să vă spun că ambele clase — și noi și cei de la B — am ieșit la egalitate de puncte. Iar invitații noștri ne-au dăruit flori și bomboane.

— Vreau să vă spun și eu ceva.

— Dar pe tine cum te cheamă ?

— Geamănu Agripina. Eu vreau să vă vorbesc despre o discuție în detașament în care am vorbit despre : „Cum îmi pregătesc temele , cum îmi iau notițe ?“ Eu am note de la 7 în sus. Adică nu sînt o „problemă“, deși în felul meu **eram**...o problemă. Ați mai întîlnit un copil care în loc să învețe lecția, reținînd ideile importante, consumă ore întregi să rețină, cuvînt cu cuvînt, textul unei lecții ? Eu eram o astfel de elevă. Acum, în urma acelei adunări, eu am mai mult timp liber, ceeace **învăț** azi știu și mîine. De ce ? Pentru că acum caut nu numai să rețin, dar să și înțeleg tot ce citesc.

Mă gîndeam la Agripina. Pe ea, această discuție pionierească a ajutat-o. Și fără îndoială că nu numai pe ea.

— Eu vreau să vă spun că la noi mai este un obicei frumos Părinților copiilor silitori li se trimit, din partea detașamentului, felicitări pentru notele bune pe care fiul lor le-a primit într-un răstimp de două săptămîni, mi-a spus Pîrvu Marcel. De pildă, părinții lui Croitoru Doina, Burnaz Adriana, Cîrciumaru Nicolae, Trăușan Adelina, Mic Valentina, Nină Maria, Cîțu Costel, Strîmbeanu Gabriela primesc des asemenea felicitări.

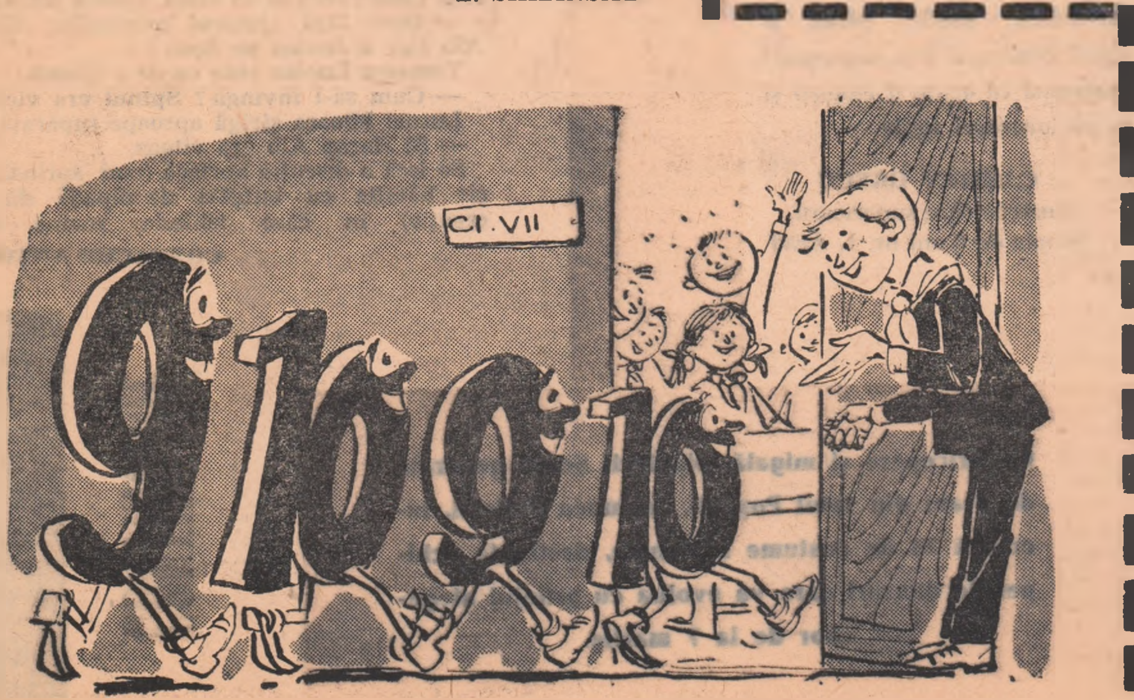
Tot pe linia **acțiunilor imediate** se înscrie și panoul „Fruntașii noștri“. Aici sînt afișate fotografiile copiilor care în decurs de două sau trei săptămîni au luat numai note bune.

★

Toate aceste metode au dus, cum era și firesc, la rezultate bune la învățătură. După vacanță, în primele zile ale trimestrului II, în catalogul clasei a VII-a A „plouase“ cu note de 9 și 10

Noi le-am urat ca pînă la încheierea anului școlar să plouă cu astfel de note. Și nu ne îndoim că așa o să fie, deoarece colectivul de conducere al detașamentului, întregul colectiv de pionieri, sînt cu toții preocupați de prima sarcină pionierească, de îndeplinirea primei condiții pentru obținerea distincției pionierești, învățătura.

E. SKIBINSKY

Din viața pionierească

Sîntem la Școala generală de 8 ani nr. 8 din Pitești. E oră de matematică. Pioniera Postelnicu Mariana rezolvă o problemă la tablă. Nu e ușoară, dar atunci cînd te-ai pregătit cu perseverență obții rezultatele dorite !

Cele mai frumoase adunări

Startul inițiativei pionierești

LOCUL DE PORNIRE : Clasele a V-a C și a V-a A de la Școala generală de 8 ani nr. 124.

DESTINAȚIA : O vom afla îndată.

La bordul rachetei a fost instalată aparatură științifică, destinată cercetărilor spațiului... ortografic.

★

Pe rachetă se află un radioemițător, care funcționează pe frecvența... notelor bune.

Cum s-a pornit la drum ? S-a constatat că în caietele multor elevi din clasele a V-a C și a V-a A creionul roșu își lasă urma adeseori; într-o serie de teme la limba romînă — compuneri, rezumate — greșelile de ortografie se răsfață în voie. Se pot întîlni substantive fără articolul hotărît, fie că sînt la singular, fie la plural; pronumele ea *se confundă cu verbul* ia; sau *în loc de* s-au; *poietul* în loc de *poetul; așteptîn-duși* pentru așteptîndu-și ; *lipsa unor virgule, puncte, semne ale întrebării și exclamației ș.a.m.d.*

Pioniera Rados Mirca, președinta grupei pionierești din clasa a V-a C, s-a sfătuit cu președintele detașamentului, cu locțiitorul său, cu cîțiva pionieri mai buni din grupă, în vederea găsirii unei soluții a îmbunătățirii situației la limba romînă. Ei au hotărît să organizeze un fel de discuție în care să-i satirizeze pe cei certați cu regulile ortografiei, arătînd importanța scrierii și vorbirii corecte. Și iată-i pe cei mai buni pionieri la lucru... Ideea s-a concretizat în găsirea unor mijloace ingenioase în această privință.

Ei și-au imaginat că sînt pasagerii unei rachete cosmice, care navighează într-o constelație a... gramaticii !

...Bip ! Bip ! Bip ! Semnalele transmise de la bordul „rachetei“ pionierilor indică plasarea pe orbită și funcționarea ireproșabilă a aparatelor. La un moment dat, vocea „pilotului“ anunță că pe ecranul televizorului se zărește un grup de stele neînsemnat pe vreo hartă a cerului; e vorba de un roi de... semne de punctuație și litere, care călătoresc stinghere prin univers...

Un pionier : *Dar ce-o fi cu ele ?*

Un altul : *După cîte se pare, este vorba de literele și semnele care au scăpat de pe orbitele frazelor și propozițiilor din vina acelora care, în orele de limba romînă, nu au vrut încă să învețe să le stăpînească cum trebuie. Și aceasta le dă acum mult de lucru... (Între timp, literele, semnele de punctuație își fac apariția pe scenă răzlețite și supărate ; se prezintă pe rînd fiecare, spunîndu-și numele și of-ul...).*

Asistăm la scene hazlii...

Un elev în clasă citește, cu voce tare, un text fără puncte sau virgule, pînă... obosește! Un altul rostește o frază pe care a scris-o cu greșeli de ortografie Unul dă citire unei strofe din poezia „Mama“ de G. Coșbuc fără să țină seama de punctuație, iar altul o recită frumos, expresiv, așa cum a scris-o poetul.

Din semne de punctuație și litere „vii“ se alcătuiesc cuvinte și propoziții din care lipsesc unele părți... Pe o tablă apar, apoi, cuvintele corect, așa cum ar fi trebuit să fie scrise.

Alte scene: unui pionier, care „mănîncă“ litere și cuvinte din propoziții, doctorul îi stabilește ca diagnostic... „indigestie consonantică“; un alt școlar cade „victimă“ răzbunării semnelor de punctuație din cauză că le-a neglijat prea mult și la un moment dat s-au adunat atît de multe încît ai impresia că-l vor sufoca. Salvarea? Este pus să scrie corect, pe tablă, o frază.

Interesant este faptul că, în timpul acesta, luăm cunoștință de nume reale de copii.

O acțiune interesantă, din care pionieri ca voi au putut trage învățăminte prețioase.

I. MIHUȚ

SOARE ȘI UMBRE PE CERUL CLASEI

Spinului cînd lui Harap Alb. Ca să-i domolesc puțin întreb :

— La voi în clasă sînt prieteni ?

O clipă se privesc toți mirați. Din ultima bancă se ridică Trășculescu Roxana, fata cu glas subțire, codițe și funde mari, albastre. Înalță din umeri și spune la fel de mirată :

— Sînt !

— Mulți ?

— Mulți !

— Tu cu cine ești prietenă ?

— Cu toată clasa.

Tomescu Lucian, un băiețaș înalt, subțirel, cu părul bălai, îi întărește spusele :

— Da. Roxana este prietenă cu toată clasa.

Lucian arată însă și cealaltă față a problemei. Că și clasa este prietenă cu Roxana. Mai mult. De la el și de la ceilalți pionieri care vorbesc, aflu că prietenia în clasa a IV-a A ocupă un loc foarte important. Asta-i face să fie uniți, îi ajută să urce mai ușor spre piscurile notelor de 9 și 10, să ocolească sau să se ferească de capcanele cu note de 3 și 4. În clasă nu sînt niciodată certuri, nu sînt cunoscute invidia, lenea, nepăsarea. Alpiniștii, adică cei care pe trimestrul I au obținut numai note de 9 și 10, (și-s destul de mulți) au grijă și de cei care nu prea sînt obișnuiți cu înălțimile. Rămîn în clasă la sfîrșitul orelor pentru meditații, controlează dacă au fost scrise temele și nu rareori, dacă au fost învățate lecțiile acasă. Rezultatele acestei prietenii ? Pe trimestrul I, numai doi corigenți : Oegaru Aurica și Mărgineanu Valer. Ceilalți învață bine, nu lipsesc nemotivat de la școală, se găsesc deci pe un drum sigur, ferit de avalanșele notelor proaste.

UMBRE PE CERUL CLASEI. O DORINȚĂ FIREASCĂ. ACROBAȚII GRATUITE

Și în clasa a VI-a A, de la **Școala generală de 8 ani nr. 1 din Petroșani** am întîlnit același spirit de prietenie. Aici însă, la sfîrșitul trimestrului I pe cerul senin al clasei au apărut niște umbre. Ghenic Tiberiu a luat nota 7 la purtare. Ghenic învață destul de bine, dar a uitat că prietenia se bazează în primul rînd pe respect reciproc. Adică, dacă îți respecți colegii ,dacă nu le pui piedici, dacă nu le vorbești urît, te respectă și ei. Ghenic a uitat însă acest lucru. Și Lörintz Alexandru sau Păduraru Petre au făcut să se abată umbre pe cerul clasei. Ei fugeau de la ore împreună. Mai ales de la orele de geografie și de anatomie. Colegii au intervenit. Lörintz a trecut în prima bancă. Păduraru în ultima. Fiecare din ei are acum alți prieteni. Umbra aceea mare, de pe trimestrul I a început să se șteargă.

Smeu Angela, o pionieră negricioasă, cu breton și panglică albă, spune că dorința clasei este ca pe trimestrul al II-lea să nu se obțină decît note de la 7 în sus. E o dorință firească. Nu numai a ei, ci a întregii clase. Ce te faci însă dacă apar alpiniști cam nădăioși și una-două, încep să facă acrobații gratuite ? E cazul lui Angher Alexandru, un elev destul de bun Pe trimestrul al II-lea, a luat un 9 la engleză, un 8 la romînă, un 10 la muzică. În urmă cu 2 zile, Angher a făcut însă niște salturi...înapoi care au uimit clasa. La matematică s-a cam bîlbîit și a luat 6. În aceeași zi, a luat și un 4 la geografie. Nota i-a fost trecută în carnet, dar el nemulțumit (pe trimestrul I are media 9) a șters-o cu lama.

Fără să vreau, după ce am privit carnetul lui Angher, am ridicat ochii spre cerul clasei. Apăruse din nou o umbră mare, apăsătoare.

Cînd am ieșit din școală mi-am adus aminte de omulețul cu ochii din cretă albastră. Dacă ar fi aici și s-ar uita la Angher Alexandru, oare în ce culoare l-ar vedea ?

FAPTE PIONIEREȘTI

Prietenie

COLEGII

Pe Nicușor, elevul din banca întîi, îl vezi mereu alături de colegi rîzînd cu poftă la jocurile ce se încing în recreații, sau gîndind cu seriozitate cînd în detașament se ivește vreo „problemă".

Într-o zi, Nicu n-a venit la școală. Locul lui a rămas gol. Curînd au aflat copiii că s-a îmbolnăvit și va lipsi mai multă vreme. Va sta la spital. La prima vedere nimic extraordinar să lipsească un elev. Se mai întîmplă... Și totuși, copiii au fost triști. Din colectivul clasei lipsea un prieten, un tovarăș de joacă, un coleg bun.

Zilele ce-au urmat nu au fost prea vesele. Cu toții așteptau o veste bună. Într-o zi ea a sosit : „A venit Nicu, s-a însănătoșit !" Pe loc cîțiva i-au și făcut o vizită.

Bucuria revederii, e lesne de înțeles, a fost mare, dar tot atunci a apărut o problemă nouă : Nicu a rămas în urmă cu lecțiile. „Trebuie să-l ajutăm" și-au spus ei și pentru că nu puteau merge cu toții, au hotărît să-l ajute numai Sandu și Ionică. Zilnic, aceștia îi explicau lecții, exerciții, probleme.

Ora de geografie. Clasa a VI-a D, de la Școala medie nr. 7 din Timișoara.

— Pușcaș Nicolae, se aude vocea tovarășului profesor, vino la lecție.

Minute de încordare și emoție. Nicu fusese nevoit să lipsească mai multe zile de la școală. Oare va știi acum să răspundă ?

— Nota 8, dă răspuns gîndurilor colegilor lui Nicu, tovarășul profesor.

„Bravo Nicule !" Strîngeri călduroase de mînă au anunțat șirul de note bune și foarte bune pe care le-a primit de atunci Nicu.

„VOINICUL"

Se însera, cînd în poarta gospodarului Mărculeț s-au auzit bătăi scurte și repezi. Era un băiețel cam de opt, nouă ani.

— Sînt din Probota, spunea el cu voce subțirică, am întîrziat pe aici, la farmacie și s-a-ntunecat : aș vrea să mă duc acasă...

Cum au aflat despre ce-i vorba, Mihai și Ionică, fiii gospodarului, împreună cu prietenul lor Pandele, s-au pregătit de drum. „Hai „voinicule" te ducem noi acasă", au spus ei și-au pornit cale de trei kilometri...

Nici nu vă închipuiți ce ușor și vesel a fost drumul în tovărășia pionierilor.

Acasă, Lazăr a avut ce povesti despre noii lui prieteni — cei trei pionieri din Heci-Pașcani.

LIDIA NOVAC
(după corespondențele pionierilor Chiru Sandu și Manoliu Eugen.-Ion)

Voia bună, rîsul însorit și copilăria zburdalnică și-au dat mîna și au intrat în joc. La Școala generală de 8 ani nr. 5 din București e recreație.

Invențiile lui Tomiță

Tomiță e un băiat ca toți băieții la vîrsta lui. Îi place să se joace mult, să rîdă și, bineînțeles, să-i facă și pe cei din jur, dacă nu să rîdă, măcar să zîmbească. Asta mai ales în ore. Cînd vede că liniștea-i prea mare și colegii sînt prea concentrați asupra explicațiilor, Tomiță își amintește că are servietă. O să ziceți poate : ce importanță are acest lucru ? Are ! Pentru că servieta lui Tomiță nu-i o servietă obișnuită, așa cum sînt servietele colegilor. La drept vorbind nici nu-i servietă. E piață de fructe, alimentară, magazin universal. Mai pe scurt : o adevărată... invenție. Are chef Tomiță să mănînce un măr ? Îl mănîncă. În timpul orei ? Și de ce nu ? Altfel cum și-ar mai amuza colegii ? Pentru că-i destul să fie auzit mușcînd o dată din măr și liniștea se duce. Se întorc toți spre banca lui. Unii zîmbesc, își dau coate, alții sînt indignați, șoptesc :

— Tomiță a coborît în piață...

— Tomiță mănîncă ionatane.

— Tomiță ronțăie iar toată ora ca un iepure...

A uitat într-o zi Tomiță să se aprovizioneze cu mere ? Nu-i nici o nenorocire. În magazinul universal din servieta lui sînt atîtea raioane (cam îngrămădite unele peste altele) care-l pot salva. În raionul de bombonerie se găsesc zilnic dropsuri acrișoare, parfumate, care trosnesc grozav cînd le sparge. Și-n raionul de mărunțișuri se găsesc atîtea ! Nasturi, ață, piepteni, oglinzi ! Dintr-un nasture — (un simplu nasture !) și-o bucățică de ață (o simplă bucățică de ață !) Tomiță poate să inventeze cea mai grozavă morișcă. Dar cu o oglindă ce nu-i în stare el să inventeze? Și asta numai de dragul colegilor. Ca să-i facă să zîmbească sau să rîdă.

Altfel cele 50 de minute ar părea prea lungi sau prea plictisitoare.

Servieta lui Tomiță are și un raion de librărie și papetărie. Cel mai nesuferit raion. Îi face numai necazuri. Dacă ar fi după Tomiță l-ar ține „închis pentru inventar" tot anul. Numai că lucrul acesta nu se poate. Trebuie, măcar din cînd în cînd, să coboare și aici. Să-și ia un manual, un caiet de curat, un maculator. Măcar așa, de ochii profesorilor sau ai colegilor. Acasă, e altceva. Acasă, Tomiță nu umblă niciodată la „raionul de librărie și papetărie". Are de scris ceva ? Își scrie în clasă. Recreația este scurtă, dar cînd ai caietul vecinului după care transcrii problemele, nu mai pare atît de scurtă. Uneori e și mai simplu. Dacă n-are timp nici să transcrie (adică n-are chef), Tomiță se ridică și spune privind pe fereastră :

— Mi-am uitat caietul acasă.

Cîte o dată spiritul inventiv al lui Tomiță este de-a dreptul uluitor. Așa, de exemplu, și-a dat seama că ferestrele clasei sînt prea înguste, sau prea mici, sau prea puține. Mai mult, și-a dat seama că ar putea chiar să aibă ferestrele lui. Zis și făcut. Nu-i place ora de matematică ? Se teme că ar putea fi ascultat sau întrebat de caiet ? O transformă repede în... fereastră. Adică pleacă de la școală. E lecția prea grea la romînă ? (Cu atributele și complementele nu s-a împăcat niciodată). Foarte bine ! Cît ai bate din palme ora de romînă este transformată în fereastră.

Colegii îi cunosc toate invențiile. Sînt sătui de ele. Mereu îl ceartă, mereu se căznesc să-i închidă „ferestrele", mereu vor să-l determine să se schimbe. Tomiță le face parcă în ciudă. În fiecare zi inventează ceva, în fiecare zi se gîndește la ceva.

Un singur lucru n-a inventat pînă acum Tomiță. La un singur lucru nu s-a gîndit mai serios : cum să devină un școlar corect, ordonat, silitor. *Asta ar fi cea mai grozavă invenție a lui Tomiță.*

Colegii o așteaptă !

A. COSTACHE

Cronică BRĂILEANĂ

Dacă mergi la Brăila, nu se poate să nu observi, chiar și pe străzile împodobite acum cu blocuri înalte, moderne, ceva specific orașului: salcîmul. E poate elementul de decor, care leagă cel mai bine trecutul de prezent și-l poți întîlni măsurîndu-și înălțimea cu castanul rămuros sau cu bradul cu ținuta dreaptă. Și fără îndoială că, trecînd pe lîngă șirurile de salcîmi cu trunchiuri străvechi, simți mai aproape anii de demult și în minte îți vine o întrebare: oare, Codin l-o fi adus pe Adrian și pe locul, pe strada aceasta?

Pe Adrian, băiatul de zece-unsprezece ani, prietenul lui Codin din povestirea cu același nume, de scriitorul brăilean Panait Istrati, l-a fermecat răsăritul de soare, ivit din apele Dunării, din hățișurile trestiilor ce impresurau orașul. Dar el, copilul inteligent, nu putea să nu rămînă zguduit și de o altă realitate pe care o întîlnea în orașul cu comercianți hrăpăreți și hamali istoviți de muncă, realitate pe care Panait Istrati avea s-o zugrăvească cu amărăciune și într-unul din articolele sale: „Aceleași băltoace, aceeași piatră colțuroasă făcută parcă dinadins să-ți sfîșie talpa și să-ți scrîntească piciorul mai ales noaptea, cînd mergi pe dibuite... Canalizare, tot puturoasă".

Așa arăta orașul Brăila în trecut. Cu străzi înecate în praf sau băltoace, cu dughene cufundate în fum, cu clopoței sunători la birjele jerpelite ce se tîrau de pe o stradă pe alta. Și totuși, undeva în centru, cam pe unde străjuiește și acum ceasul vechi, casele erau mai arătoase. Doar Brăila era și un oraș comercial: din port, porneau pe drumuri străine vase pîntecoase, încărcate cu grîne din bărăgan. Acestea le aduceau venituri fabuloase samsarilor și negustorilor de tot felul.

Brăila, ca de altfel și celelalte orașe ale țării lăsate cîndva în paragină, a cunoscut în anii puterii populare o înflorire continuă. Pe strada Școlilor, ca și pe străzile Karl Marx sau Galați, s-au ridicat zeci de blocuri, vopsite în culori pastelate, cu apartamente confortabile. Mai mult de 3 000 de apartamente au fost date pînă acum în folosința locatarilor. Au dispărut una cîte una căsuțele înghesuite, insalubre, ca și dughenele cu pește învechit și șiruri de opinci atîrnate în obloane și pe care negustorii le ofereau drept încălțăminte celor de la care jefuiau grînele. Așa-numita „Piață săracă" s-a risipit sub brațul puternic al excavatoarelor, devenind moderna Piață „23 August" de acum, înconjurată cu blocuri noi, luminoase.

Brăila își schimbă înfățișarea de la o zi la alta. Pe strada Victoriei brigada de fierari betoniști condusă de comunistul Tudorel Costache, pune temelia unui nou bloc. Alături, altă brigadă, cea condusă de dulgherul Ion Vasile, comunist și el, pune cofraje trainice altor două clădiri. Zece blocuri vor înfrumuseța în curînd împrejurimile gării Brăila.

Dar, vorbind despre Brăila, trebuie arătat în primul rînd faptul că a devenit în anii noștri un puternic centru industrial. Stuful, care veacuri de-a rîndul n-a cunoscut altă întrebuințare decît focul și din care se spune că Alexandru Macedon, în expediția lui peste Dunăre, și-ar fi construit pod peste care a trecut cu armatele sale, a căpătat aci adevărata valoare. Cu ajutorul chimiei, ramură industrială necunoscută în trecut nici în alte orașe din țară. Combinatul de celuloză și hîrtie, complexul pentru industrializarea lemnului, ca și cel de fibre artificiale, sînt cîteva dintre noile obiective care caracterizează peisajul industrial brăilean. Aci, la Brăila, se află, de asemenea, cunoscuta Uzină de utilaj greu „Progresul" care, reutilată și modernizată, se numără printre marile întreprinderi constructoare de mașini din țară. Excavatoarele și rulourile-compresoare făcute aci se bucură de apreciere nu numai pe șantierele noastre de construcții, dar și peste hotare.

— Nici nu vă închipuiți cc emoționat am fost cînd am văzut că mașinile cu marca fabricii noastre sînt atît de prețuite, iar noi, cei care le-am făcut, sîntem lăudați, — ne-a spus șeful de echipă Sandu Zurbagiu de la secția montaj. Am fost în Siria, în Liban...

De jur-împrejur, în hala enormă, luminată cu neon, mașini de tot felul, automatizate, conduse de la tablouri de comandă.

Cum se muncea aci în trecut, cînd uzina era de fapt un atelier de reparat locomotive? Despre condițiile de muncă de atunci răzbat mărturii și dintr-o publicație a vremii, care, într-unul din numerele sale, referindu-se la această fabrică din Brăila, arăta: „Condițiile de muncă erau infernale. Zgomotul aparatului de ștemuit și nituit, bubuitul varaculelor, loviturile ciocanului de la forjă, totul învăluit în fumul cenușiu, înecăcios al turnătoriei de bronz, dădeau o viziune de infern, iar în zilele cînd intrau în probe locomotivele, fumul negru de cărbune îmbîcsea încăperea, măcinînd sănătatea și așa șubredă a celor 200-300 muncitori".

Politica înțeleaptă a partidului de industrializare a țării s-a răsfrînt și în această uzină mare, care s-a dezvoltat an de an, fiind dotată cu mașini moderne, automatizate, ceea ce a contribuit ca în 1964 să se fabrice cu 307 excavatoare mai mult decît în 1960. Dintre acestea, unele își fac cu vrednicie... serviciul chiar pe șantierele de construcții din Brăila. Și printre edificiile înălțate în ultimul timp, un loc deosebit îl ocupă clubul uzinei, complex cultural modern, situat în noul centru, lîngă monumentalul bloc-turn.

La intrarea în club, într-o vitrină mare, un afiș cu litere proaspete: „Clubul „Progresul" anunță deschiderea noului cerc de balet. Înscrierile se fac zilnic..."

Vasile Rodica, Tunsoiu Camelia, Vasile Marinela, și alte cîteva fetițe, fiice ale metalurgiștilor din uzină, urcă grăbite scările elegante. S-au hotărît: se înscriu la cercul de balet.

Mereu intră copiii în club — unii merg la sala de spectacole să vadă „Cei trei mușchetari", filmul care rulează acum, alții la cercul de canto, sau de pian, la biblioteca înzestrată cu aproape 20.000 de volume.

Mi-l închipui pe prietenul lui Codin, pe Adrian, suind și el scările. La care dintre cercuri ar fi preferat să meargă? Drumul i-ar fi fost deschis oriunde, și-ar fi învățat poate la una din cele 8 școli noi, construite în oraș.

Urc pe terasa blocului turn. De aci se vede întreg orașul: șantierul naval, unde a fost lansat deunăzi primul șlep de o mie de tone, construit în acest an, zecile de blocuri frumoase, noul cinematograf cu ecran lat și atîtea edificii la ridicarea cărora, copii și vîrstnici, în frunte cu deputații sfatului popular au contribuit cu entuziasm făcînd peste 4 150 000 ore muncă patriotică. Și peste tot, pe bulevardul Karl Marx și pe strada Galați, pe strada Școlilor și pe Victoriei vezi înălțate, alături de brațele constructorilor, brațele macaralelor zvelte, construind, dînd frumuseți noi orașului pe care poetul Mihu Dragomir, brăilean și el, l-a cîntat cu emoție:

„Din piatră și beton cresc, uriașe
uzine, case, turnuri de palat,
și-s noi, acum, bătrînele orașe —
doar numele, pe hărți, și l-au păstrat.

Munca creatoare, condusă de partid, a dat strălucire și tinerețe și vechiului oras dunărean — Brăila.

AL. DINU IFRIM

Brăila, azi

Ceferiștii

Ziua sau noaptea, pe arșiță sau ger, locomotiva condusă de el aleargă din gară în gară, ducînd sute de călători la muncă sau odihnă.

L-am cunoscut și noi pe comunistul Ion Voinea. Tocmai sosise dintr-o călătorie. Venise la Depoul C.F.R.-București pentru revizia mașinii. În curtea depoului, cîteva locomotive așteaptă gata de plecare în cursă. În jurul lor cîțiva muncitori în salopete albastre fac ultima revizie. Pe poartă tocmai intră un grup de ucenici de la Școala profesională București-Călători. Toți în uniforme frumoase, cu mantale de postav. Veseli, îi salută pe cei adunați lîngă locomotive, așa cum îi salută și tovarășul Voinea:

— Salutare, băieți! Începem revizia? Mîine plec la Brașov...

— Gata, nea Ionică. Începem!

Și, cu grijă, mecanicul trase locomotiva pe unul din cele peste 40 de canale de revizie, coborî și începu alături de revizori munca.

— Nu se dezlipește o clipă de locomotivă — ne lămurește tovarășul Nicolae Dinu. E tare harnic Voinea al nostru. Ca el sînt mulți, aici, la noi.

Apoi, ridicîndu-și șapca mai spre ceafă, tovarășul Dinu căzu pe gînduri.

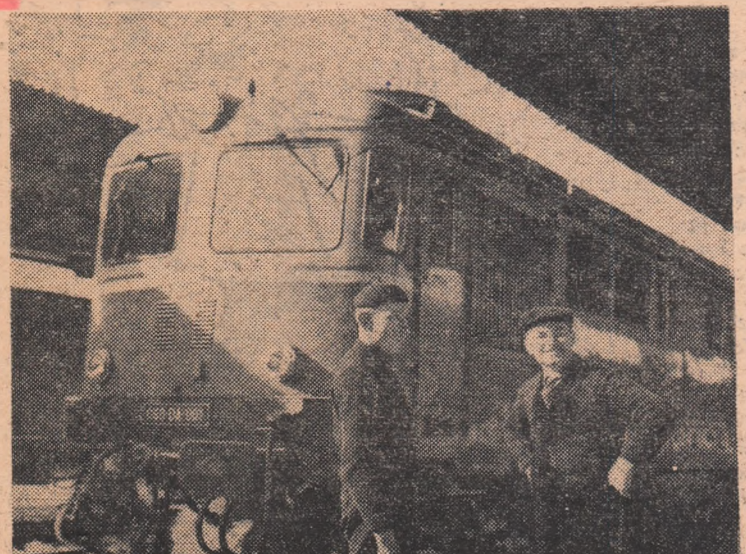
La ce se gîndea? La multe. Căci e aproape imposibil ca atunci cînd privești în jurul tău și vezi cum trăiesc oamenii să nu te gîndești la trecut. Băieții veseli (ucenicii), care intraseră pe poartă l-au făcut să-și aducă aminte de zilele uceniciei sale. Uniformele de pe vremea aceea? Niște haine uzate, cumpărate de patroni la kilogram și apoi date ucenicilor drept „bune". Despre cămin, cantină, burse? Nici vorbă. După ce că ucenicii munceau de dimineața pînă noapte, la sfîrșit de an mai erau scoși și datori cu cîte zececincisprezece mii de lei...

Și, gîndindu-se, privirile-i alunecară la tot ce se vede în curtea Depoului. Hala uriașă, unde se face revizia locomotivelor e luminată prin sute de ferestre. E lumină ca afară. Poți lucra în voie. (Cînd era el ucenic, abia putea deosebi piesele de întuneric ce era. Și cu sculele vechi pe care le avea la îndemînă, de multe ori putea să-și rupă degetele).

Dar calea Griviței? Pe locurile din fața Atelierelor, unde la 16 februarie 1933 se adunaseră familiile greviștilor și muncitorii din oraș în semn de solidaritate, azi se înalță blocuri moderne. Deasupra lor crește o adevărată pădure de antene de televizoare. Privindu-le, i se umple inima de bucurie. Colo, în blocul turn, locuiesc cîțiva colegi de-ai lui ceferiști: Constantin Marinescu, Vasile Roșioru, Sigismund Buzaș...Ion Belu s-a mutat de curînd...

Lupta comuniștilor n-a fost zadarnică. Oamenii muncii se bucură de roadele strădaniei lor.

E. ROȘCA

Drumurile de fier ale patriei trăiesc o epocă nouă. Numai în anul 1964 calea ferată a fost înzestrată cu 85 noi locomotive Diesel electrice. Mecanicul de locomotivă Niculae Vlăduț, împreună cu ajutorul său Ștefan Lucaci, s-au reîntors dintr-o cursă. Pentru cei 400 859 km parcurși pînă acum cu locomotiva îi felicităm din inimă!

ACTUA[...] din TA[...]

LA REȘIȚ[...]

Din cele două mari „cet[...] — a sosit vestea îndeplinirii, î[...] prima lună a anului.

Furnaliștii hunedoreni au [...] ianuarie, producînd cu 3 500 to[...] ianuarie a anului trecut. În ace[...] oțelarii de la Reșița.

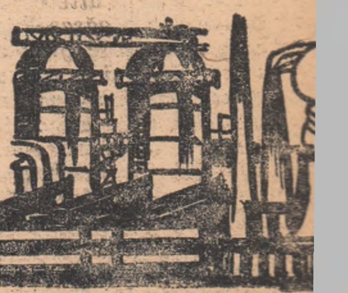
LUNA [...]

Zilele trecute, în toate c[...] deschiderea „Lunii cărții la sat[...]

Manifestare de mare an[...] prilejuiește numeroase acțiuni [...] fel, despre creșterea continuă [...] în fiecare an fondul de cărți a[...] două milioane de cărți. Aceas[...] alcătuiesc biblioteci personale.

PREGĂTIRI[...]

Aproape 50 de gospod[...] Agigea, Nicolae Bălcescu, Sut[...] crările de reparare a mașinilo[...] vară. În alte gospodării apa[...] Constanța și Tulcea 70—80 la[...] înceapă lucrările de cîmp.

Cu E.G.R.-1 pe glob

Bonn
Ciudad de Mexico
Veracruz
Hanoi
Delhi
Ankara
Atena

Dragii mei, rîndul trecut, abia întors dintr-o călătorie lungă și obositoare, n-am avut nici timpul și nici spațiul să vă povestesc totul. Iată de ce în rîndurile următoare, cît mai pe scurt, vă voi povesti și restul călătoriei.

...Plecam către Mexico și, înainte să traversez Atlanticul, m-am oprit la *Bonn* (R. F. Germană) pentru o scurtă haltă de ajustare. Și în timp ce elicopterul rămîne în grija mecanicilor, m-am repezit la un chioșc, să iau ceva ziare, reviste. Le-am răsfoit și, într-una din ele — „Chemische Industrie" — redactorul șef adjunct al revistei, R. Woller, publica un articol despre industria noastră chimică. Cu ocazia tuturor vizitelor efectuate — scria el — a predominat impresia că instalațiile corespund nivelului cel mai modern al dezvoltării tehnice. Elogiind mai departe succesele tinerei noastre industrii chimice, Woller scria : „În marea lor majoritate, aceste uzine (uzinele noastre chimice — n.a.) au fost construite pe „cîmpul verde", rar se afla un oraș mai mare în apropiere, ca de exemplu, Ploiești pentru complexul de rafinărie și petrochimie Brazi, sau orașul universitar Iași... în care se află cea mai modernă uzină pentru prelucrarea materialelor plastice din Romînia și cea mai mare fabrică de medicamente din Balcani". „De cele mai multe ori au existat doar sate, care au devenit acum orașe tot atît de modern• concepute ca și uzinele Onești, Borzești ș.a.".

În elicopter, apoi, străbătînd nemărginirea Atlanticului, bucuria de a fi citit aceste rînduri nu m-a părăsit o clipă ; pe mine, călător pasionat, care am văzut de atîtea ori minunatele noastre cetăți petrochimice.

Dar iată străvechile piramide aztece, iată peisajul atît de specific, iată Mexicul. Aterizez în capitala țării — *Ciudad de Mexico*, și de la aeroport zbor — de astă dată în... automobil ! — spre clădirea în care, locuitorii acestui oraș de aproape 5 milioane de suflete, vin să admire Expoziția fotografică „R. P. R. în plin progres". Mă amestec în mulțimea vizitatorilor, îi privesc, mă bucur, observînd în privirile lor admirația pentru geniul creator al poporului nostru, pentru construcțiile și realizările noastre prezentate în imagini fotografice. Tot în acele zile, la Veracruz, alt oraș mexican, plaiurile minunate ale Romîniei erau prezentate vizitatorilor la o altă expoziție de fotografii — „Peisajul în R. P. R.".

S-anunța timp frumos și, curajos cum mă știți, am pornit iar la drum. Tot pe deasupra Tropicului de Nord, am traversat în elicopter... Pacificul ! Cam obositor, nu ?... dar E.G.R.-1 e mașină, nu jucărie, și iată-mă, fără vreun necaz, la *Hanoi* (R. D. Vietnam), plimbîndu-mă pe străzile sale colorate, animate și mai ales, admirînd în vitrinele librăriilor, proaspăt tradusul volum de teatru din operele nemuritorului nostru Caragiale.

Bucuria revederii cu un prieten atît de drag m-a bucurat tare mult. Și pentru că știam eu ce știam, am zburat din nou, poposind, după o călătorie ceva mai scurtă, peste peninsula Indochineză și golful Tonkin, la *Delhi* (India), unde, la fel ca în Mexic, aveam să reîntîlnesc peisajul romînesc, plaiurile frumoasei Moldove în sala „Vibyan Bhavani". Așezat comod, în fotoliu, după lunga-mi călătorie, vă spun drept, aproape uitasem unde mă aflu urmărind filmul „Neamul Șoimăreștilor" prezentat aci de o delegație de cineaști romîni condusă de Mihnea Gheorghiu. Pentru că filmul romînesc s-a bucurat de mult succes, a rămas să ruleze în continuare la cinematograful „Rivoli" iar eu...

...Eu mi-am continuat drumul către țară, neuitînd, bineînțeles, să fac două scurte escale : una la *Ankara* (Turcia), pentru a-i asculta concertînd pe artistul poporului, violonistul Ion Voicu, aflat aci într-un apreciat turneu și, cealaltă escală — la *Atena*. Aici, în capitala Greciei, editura „Melisa" a publicat, într-o ediție de lux, un volum de versuri de Mihail Eminescu.

Abia de la Atena am pornit-o cu gînd sigur de a mă întoarce acasă, unde, abia sosit, am așternut și rîndurile de față.

GHEORGHIȚĂ-REPORTERUL

Angajamentele prind viață

Plini de însuflețire, oamenii muncii din întreaga țară întîmpină alegerile cu noi și importante succese în muncă. Angajamentele luate în ședințele în care au fost dezbătute planurile de producție pe anul 1965 au început să fie concretizate în realizări.

Gerul care pînă acum ne-a ocolit a poposit și pe șantierele de construcții unde a fost întîmpinat cu eforturile sporite ale constructorilor, pentru ca ritmul să nu fie încetinit.

Colectivul de muncitori al Fabricii de ciment din Fieni s-au angajat să depășească planul de producție pe acest an cu 4 000 tone de ciment și cu 300 tone var. De pe poarta acestei fabrici pornesc spre diferite șantiere mii de tone de materiale de construcție. La Combinatul Chimic din Craiova a intrat în probă tehnologică prima linie a fabricii de acid azotic.

În industria constructoare de mașini au fost realizate noi tipuri de mașini moderne destinate industriei ușoare. Uzinele „Strungul" din Arad au realizat recent noi tipuri de mașini unelte. Șantierul naval de la Galați a lansat la apă prima motonavă de 2 000 tone din acest an. Dînd viață angajamentelor luate în întrecerea socialistă pe anul 1965, colectivele de muncitori din fabricile și uzinele patriei noastre își aduc cu însuflețire aportul la întărirea continuă a economiei naționale, la creșterea bunăstării a întregului popor.

LA ZI

LA ZI

600 cinematografe noi în 1965

Rețeaua cinematografică din țara noastră se mărește cu fiecare an. Astfel, la sfîrșitul anului 1964 numărul unităților cinematografice a ajuns la 5 750, de peste 16 ori mai mare decît cel existent în 1938.

Numai în anul care a trecut au fost date în folosință aproape 700 de cinematografe sătești, iar la orașe au fost construite alte 11 cinematografe de mare capacitate, dotate cu aparataj de calitate superioară, sunet stereofonic, mobilier confortabil etc. Tot mai mare este și numărul cinematografelor cu ecran panoramic. Pe lîngă aceasta, în ultimii ani au fost modernizate și reutilate în întreaga țară, circa 250 cinematografe. Multe dintre ele au fost înzestrate cu aparatură nouă, produsă în țară.

Toate aceste condiții au făcut ca numărul spectatorilor să crească vertiginos. În anul trecut numărul spectatorilor la reprezentațiile cinematografice a ajuns la 195 de milioane.

Cele aproape 600 cinematografe noi, care se vor construi în cursul acestui an în întreaga țară, vor face ca numărul spectatorilor să devină și mai mare.

...LITĂȚI

...RA

...ȘI HUNEDOARA

...le foc" ale țării — Hunedoara și Reșița ...ec... de bază, a sarcinilor de plan pe

...ținut acest rezultat încă din ziua de 20 ...de fontă mai mult decît în întreaga lună ... număr de zile și-au îndeplinit planul și

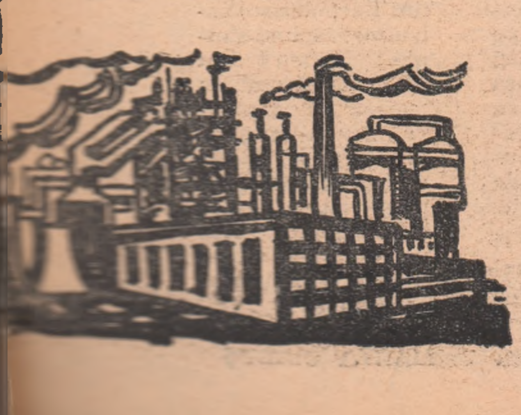
...RȚII LA SATE

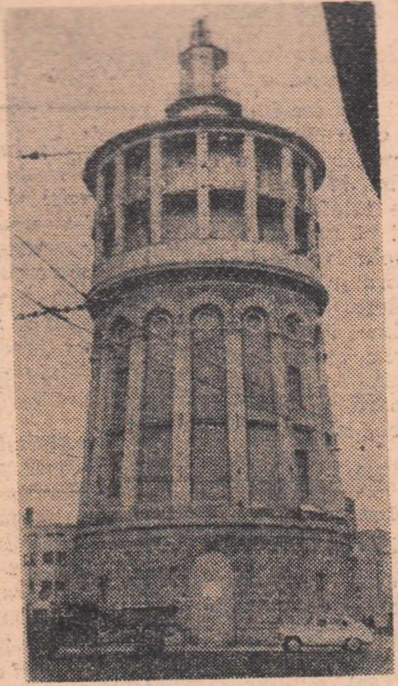
...nele și satele patriei noastre a avut loc

...are intrată în tradiția satului nostru, ea ...urale cu cartea în mediul rural. De alt...asiunii pentru citit ,ne vorbește faptul că ...lor 6 000 de biblioteci sătești sporește cu ...în afară de faptul că azi mulți țărani își

...NTRU PRIMĂVARĂ

...agricole de stat, printre care și cele din ...turătei și Ruginoasa au și încheiat lu...gricole, care vor porni la lucru în primă...a trusturilor Bacău, Brașov, Timișoara, ...ă din numărul tractoarelor sînt gata să

COLȚUL CURIOȘILOR

Foișorul de foc

Foișorul de foc, edificiu masiv și zvelt, în formă de turn, a fost ridicat în anii 1892–1893, servind ca post de observație pentru pompieri, deci ca foișor de foc.

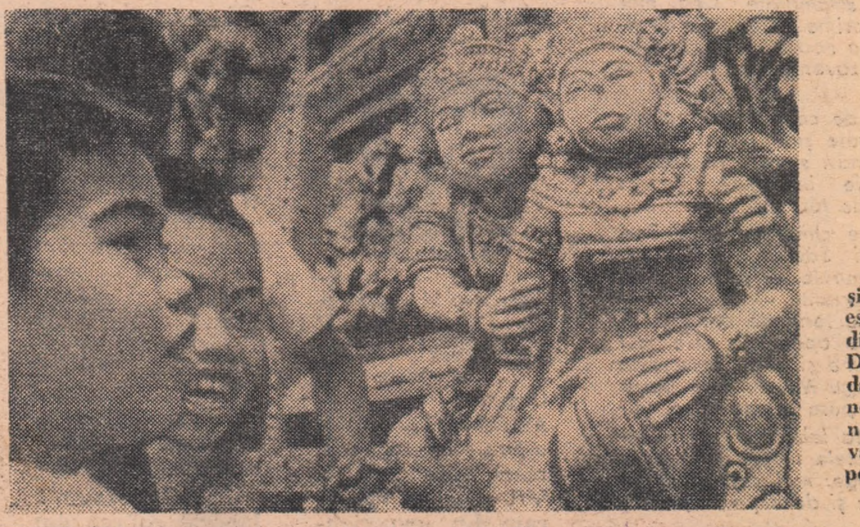
O scară în spirală duce către partea superioară a foișorului, la 48 m înălțime, de unde, cîndva — foișorul fiind cea mai înaltă clădire din București — se vedea întreg orașul.

Cu cîțiva ani în urmă, foișorul de foc, care a servit drept cazarmă celor ce se îngrijeau de paza împotriva incendiilor, a devenit *muzeu al pompierilor*.

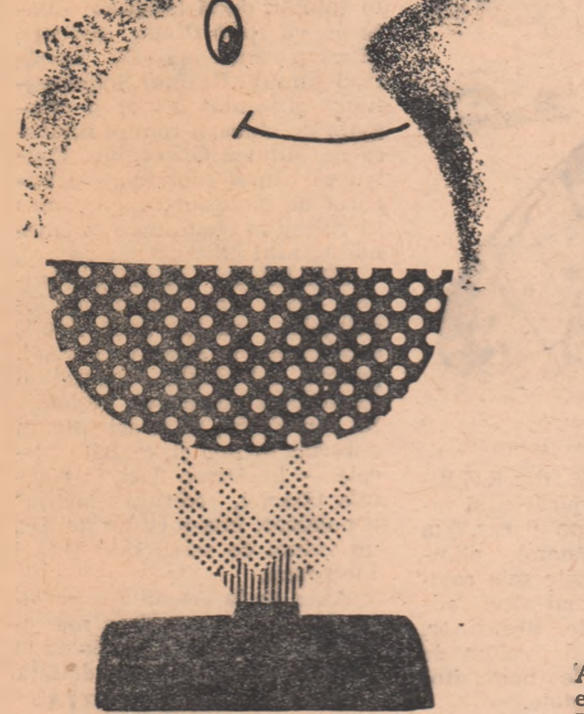
Documente felurite, reproduceri, stampe, ne vorbesc despre uneltele folosite din cele mai vechi timpuri împotriva focului, a incendiilor, despre utilajul modern cu care sînt înzestrați azi pompierii — mașini și aparatură specială construite la noi în țară. Dar, în primul rînd, muzeul este o adevărată carte de istorie, ale cărei pagini ilustrează eroismul pompierilor, care au avut de luptat nu numai împotriva focului dar, cînd patria era în pericol, s-au ridicat la luptă cu arma în mînă. Nepieritoare rămîne fapta de vitejie de la 13 septembrie 1848 cînd compania de pompieri condusă de căpitanul Zăgănescu, a avut de luptat cu o întreagă armată turcească, chemată în ajutor de boierimea reacționară să înăbușe revoluția în Țara Romînească. A fost o luptă grea, inegală, în care pompierii romîni și-au jertfit viața.

Karl Marx, vorbind despre acest eveniment, arăta: „*Eroicii pompieri au fost covîrșiți de numărul trupelor turcești... și lupta s-a terminat cu baia de sînge de la București... Deși au fost atacați mișelește și au avut în față un inamic de o covîrșitoare superioritate numerică, au dat un înalt exemplu patriotic și de dragoste pentru cauza poporului*".

AL. DINU

Insula Bali, numită și „perla Indoneziei", este renumită prin tradițiile sale culturale. Din blocuri monolite, dalta unor întregi generații de sculptori anonimi au creat adevărate opere de artă populară.

„Marile combinate, dotate cu tehnica cea mai modernă, care se înalță în prezent în diferite regiuni ale țării, permit fabricarea în condiții economice optime a unei mari varietăți de produse chimice, necesare tuturor ramurilor industriale, agriculturii și producției bunurilor de larg consum.

În cadrul planului de 6 ani, industria chimică ocupă un loc de prim ordin..."

(din raportul prezentat de tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la cel de al III-lea Congres al Partidului Muncitoresc Romîn).

IMPORTANȚA CHIMIEI

Emilian Bratu
Decanul Facultății de chimie
Membru corespondent
al Academiei R.P.R.

Ați auzit ceva despre chimie? Unii dintre voi, dragi copii, nu ați auzit nimic, alții ați auzit de la prietenii voștri mai mari că este o materie frumoasă, că la lecțiile de chimie se fac experiențe. care pentru neștiutori sînt adevărate minuni moderne; cei din clasa a VII-a ați început să învățați chimia. Mulți dintre voi veți înțelege, în clasele următoare, din ce în ce mai mult rosturile chimiei, o veți îndrăgi, vă veți face mici laboratoare cu care veți avea poate unele eșecuri și dojeni, dar și multe bucurii. Vă veți lega atît de mult de chimie încît unii o veți alege ca profesiune și — după studii în școli medii, în universități sau în politehnici — veți lucra în laboratoarele institutelor de cercetări, în instalațiile marilor noastre combinate sau ca profesori. Unii veți atinge culmile științei și tehnicii chimice, înscriindu-vă în lista marilor chimiști. Statul nostru vă pune la dispoziție toate mijloacele, rezultatul depinde numai de sîrguința voastră.

Chimia modernă cunoaște peste un milion de substanțe, adică de molecule diferite, toate alcătuite din numai cele 92 feluri de atomi stabili. Unele din aceste substanțe au fost descoperite în natură, cele mai multe însă sînt opera chimiștilor, care le creează în laborator, uneori cunoscîndu-le proprietățile înainte de a le fi preparat.

Cu moleculele sale, pe care le combină în fel și chip, chimia transformă țițeiul, gazul metan, cărbunele, sarea, apa, aerul și alte materii prime naturale ieftine în produse ca: îngrășăminte agricole, cauciuc și materiale plastice, medicamente, coloranți și multe altele. Cele peste 20 000 de produse ale industriei chimice servesc agricultura prin sporirea producției solului și prin distrugerea insectelor, ciupercilor și ierburilor dăunătoare, ajută medicina pentru îmbunătățirea sănătății și lungirea vieții oamenilor sau sînt materiale din care alte fabrici confecționează îmbrăcăminte, încălțăminte și articole tehnice. În toate activitățile tehnice ale omului chimia contribuie din plin. Civilizația actuală nu poate fi închipuită fără chimie.

Țara noastră a avut chimiști de seamă, cunoscuți în toată lumea: Niculae Teclu, Petru Poni, Constantin Istrati, Gheorghe Spacu. Cu toate acestea pînă acum 20 de ani chimia nu ocupa, la noi, locul pe care îl merita: aveam laboratoare puține și slab înzestrate, fabricile chimice — mai toate conduse de străini — făceau numai o primă transformare a materiilor prime. Produsele finite le cumpăram din străinătate. Cea mai mare parte a materiilor prime — atît de abundente și de variate în patria noastră — erau vîndute direct și în condiții dezavantajoase peste hotare.

Acum avem laboratoare de cercetări înzestrate cu cele mai moderne aparate și o industrie chimică cu care ne putem mîndri și care se dezvoltă cu repeziciune. Produsele industriei noastre chimice sînt vîndute în 40 de țări ale lumii.

Marile noastre combinate chimice de la Borzești și Onești, Roznov și Săvinești, Năvodari, Orașul Victoria, Turnu Măgurele — pentru a nu numi decît cîteva mai importante — produc fiecare zeci și sute de mii de tone de produse anual, după metodele și cu aparatele cele mai perfecționate. Alte mari uzine și combinate, cum sînt cele de la Craiova, Tîrgu Mureș, Baia Mare și Slatina vor fi în curînd puse în funcțiune.

Căutați ocazia de a vizita laboratoarele noastre de cercetări și combinatele industriei noastre chimice. Ele vă vor convinge, mai mult decît aceste rînduri, de frumusețea și de importanța chimiei.

Scurt interviu

Petrov Dan și Antohi Ion sînt elevi în clasa a VII-a A, Școala de 8 ani nr. 1 din Onești.

— Cînd ai făcut prima dată cunoștință cu chimia? îl întreb pe Antohi.

— În clasa a II-a, la cercul de chimie al Casei pionierilor.

— Tu, Dan?

— Acum doi ani. Ninel, (așa îl alintă colegii pe Antohi) m-a luat cu el la cerc. De-atunci am făcut și un mic laborator acasă, la prietenul meu, care e hotărît de pe acum să se facă chimist.

ÎN LABORATOR

Pe un birou sînt așezate, cu grijă, un cristalizor, un pahar Berzelius, tuburi subțiri de sticlă dintre care două îndoite la aragaz „de noi", o lingură pentru manipularea substanțelor, cîteva eprubete pentru că „de, cu toate că sîntem chimiști amatori, sîntem totuși copii și le mai spargem", zice Ninel cu modestie, și tot felul de substanțe.

— Un început frumos de laborator, le spun încîntată.

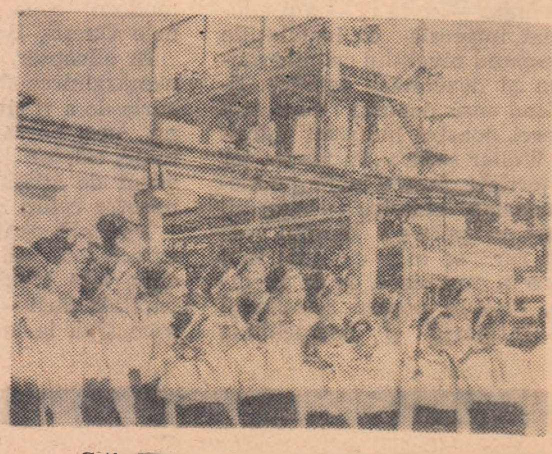
— E totuși mic, ca în cîntecul pe care l-am auzit la radio: „Eu sînt chimistul amator / Și-n buzunare am laborator", recită Ninel în timp ce împreună cu Dan îmi pregătesc o surpriză, care mă face să-mi schimb locul de pe scaun.

— V-ați speriat de o pocnitură, rîd cei doi și îmi explică experiența. Intr-o eprubetă au pus cîteva granule de zinc și peste ele au turnat acid clorhidric. Apoi, au acoperit eprubeta cu o alta, în care au cules hidrogenul degajat. Au aprins gazul cules și iată pocnitura. Hidrogenul în combinație cu oxigenul din aer e un gaz detonant, nimic mai mult!

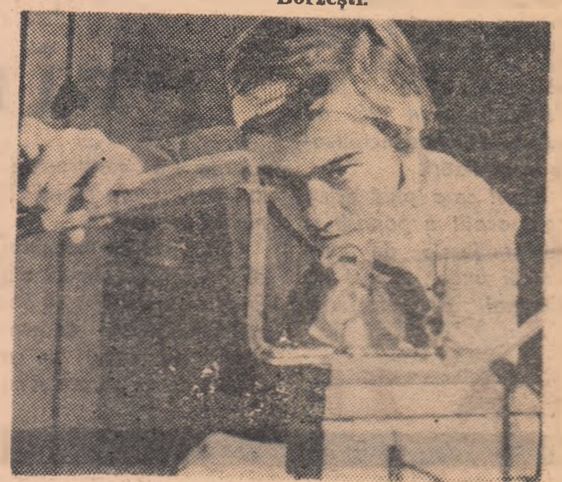
— Chimia oferă multe alte surprize îmi spune Ninel încet, ca pe o taină. Și-mi arată un ghiveci mare cu crini înfloriți. Înainte, creșteau numai trei flori pe o tulpină și-acum, vedeți, cresc cinci flori. Le-am pus îngrășăminte chimice...

Cînd am plecat, în micul laborator al celor doi prieteni se revărsa o mireasmă de crini, de primăvară.

M. ALBOIU

Cîți dintre noi n-ar dori să lucreze aici! — pare să spună pionierii din Onești veniți în vizită la Combinatul Chimic din Borzești.

O pasionată chimistă a Școlii generale de 8 ani nr. 11 din București.

Instantanee

Luați cîteva așchii de lemn sau cîteva bețe de chibrit cărora le-ați scos fosforul. Ce faceți cu așchiile sau cu bețele? Le puneți într-o eprubetă și așezați eprubeta deasupra unei spirtiere aprinse. E simplu? Firește că e simplu. E mai complicat ce observați. Știți și asta? Cum?!?...Că în urma distilării uscate a cărbunelui se poate obține un produs lichid care conține ape amoniacale și gudroane! De unde știți? Da, da, substanța de pe pereții eprubetei. Aveți dreptate. Și un compus gazos, fumul acela negru... Se simte cît de colo! Și altul solid? Mulțumesc, cărbunele de lemn de pe fundul eprubetei! Îl vede oricine. Și cu ce vă alegeți, mă rog, dacă știți foate acestea? Știi tu, Vladovici Adriana? Firește că trebuie să știi. Doar tu ai început experiența! Din amoniacuri se prepară îngrășăminte pentru agricultură. Perfect! ... Turnu-Măgurele, Roznov... Și tu ce zici Amarghioalei Gheorghe? Că negrul de fum se folosește în medicină? Așa e!

Ei, dar am impresia că e cineva nedumerit. Nu, nu-i vorba de o convorbire telefonică! De fel! Sînt pur și simplu la o oră de laborator (cel mai modern laborator școlar din orașul Bacău, cum mă asigură tovarășa profesoară Teodora Bîlbă), la Școala medie nr. 1. Și pionierii și elevii clasei a VIII-a C, care m-au invitat la această oră, vă mărturisesc sincer, m-au convins că-i pasionează chimia!

AL. MIHU

Anecdote

La începutul veacului trecut apăruse o modă originală — noii compuși chimici să poarte numele savanților care i-au descoperit sau numele unora dintre cunoscuții acestora. Astfel, în acea vreme a fost publicată scrisoarea lui Berzelius către Friedrich Wöhler în care se spunea: „Dragă prietene, te rog să-i dai unuia dintre noii tăi compuși numele prietenului meu spaniol Miguel Erecacoecscohoneren"

Chimistul rus A. M. Butlerov se remarca printr-o fenomenală forță fizică. El arunca în sus cu ușurință greutăți de un pud (16,381 kg). O dată, în tinerețe, Butlerov merse la un prieten pe care însă nu-l găsi acasă. Ce să facă? Își roti privirea prin camera acestuia și zărind un vătrai îl luă, îl îndoi în formă de „B" și plecă.

O astfel de „carte de vizită" nu trezea nici o îndoială cu privire la cel care a lăsat-o.

Să știm și noi

Intr-o zi, pionierii clasei a V-a B de la Școala medie I. L. Caragiale din Capitală ce s-au gîndit: să rugăm cîțiva colegi mai mari, din clasa a VII-a A, să ne arate din experiențele învățate de ei la chimie. Să știm și noi!

Colegii, printre care Constantinescu Horia, Scurtu Vladimir, Vescan Ana, Naș Tania, Hudea Anca și Ozon Corina au fost încîntați de propunere și s-au și oferit „să le predea" din cele învățate.

La ora stabilită. laboratorul era plin. Încep experiențele prin care colegii vor să le arate că oxigenul nu arde, dar întreține arderea. Dintr-un borcănaș de sticlă țîșnește o flacără puternică. E flacăra sulfului ars în oxigen. Apoi, alți doi pionieri aprind fosfor în oxigen. În eprubetă se vede un fum albicios, dens, să-l tai cu cuțitul. Peste cîteva clipe, în laborator se stinge lumina. De pe buzele celor mici pornește spre masa pe care colegii au iscat flacăra orbitoare a magneziului un „aaaaa" de uimire, de bucurie.

— Care experiență v-a plăcut mai mult? îi întreb pe pionierii clasei a V-a A. Și Ionescu Radu, Ilie Constantin, Bărbulescu Diana îmi răspund simplu: Ultima! Era cît pe ce să scot un „aaaaa" de aprobare, dar m-am oprit la timp și le-am mulțumit atît celor mari cît și celor mici pentru frumoasa serată cu tema „O să ne placă chimia?"

MARTA CUIBUȘ

POȘTA REDACȚIEI

DRAGI PRIETENI,

Iată-vă în plin trimestru II. Și, așa cum este firesc, preocuparea voastră de seamă este învățătura. Lucrul acesta îl aflăm cu multe amănunte din scrisorile pe care le trimiteți redacției. Aflăm despre cum învățați, cum vă pregătiți pentru teze etc. Printre corespondenții care ne-au povestit despre toate acestea sînt :

Suciu Elena — Iclănzel, Luduș ; *Ungureanu Medi* — Dedulești, Pitești; *Marinescu Doina* — Brezoi, Rîmnicu Vîlcea; *Bragă Gheorghe* — Orbeni, Adjud; *Ică Unguru* — Broșteni, Gorj; *Martin Elena* — Aleșd, Crișana; *Marinescu Constantin* — Roșiorii de Vede; *Sitea Ionel* — Viștea de Sus, Făgăraș; *Popescu Maria* — Plosca, Alexandria; *Matei Ana* — Archiud, Bistrița; *Oprea Eugenia* — Brașov; *Sorescu Constantin* — Cireașov, Slatina; *Răducanu Gabi* — Onești; *Brădescu Monica* — Nuced, Tîrgoviște; *Bască Maria* — Drăgănești, Argeș; *Nicolae Tudorița* — Dorobanți, Călărași; *Bircea Aurica* — Cășei, Dej; *Belea Viorica* — Albești, Sighișoara; *Mereuță Voicu* — Cepești, Bîrlad; *Parpală Elena* — Miculești, Strehaia; *Andrei Dumitru* — Terpezița, Craiova; *Bunghez Valentina* — Făurei; *Vieru Zina* — Mastacan, Bujoru ; *Bortaș Ștefan* — Heleșteni, Pașcani; *Șerban Elena* — Movileni, Pașcani; *Marinescu Mihai* — Călărași; *Imbre Petru* — Mișca, Criș; *Țicleanu Anca* — Sorești, Buzău ; *Cristea Liliana* — Nadia, Roman; *Murgu Lucia* — Lungani, Pașcani ; *Bercea Vasile* — Ginger, Luduș ; *Zagoni Pavel* — Arad ; *Tarcea Maria* — Sibiu ; *Ion Ștefan* —Mătăsaru, Găești; *Cerneală Georgeta* — Păltiniș, Dorohoi ; *Sălar Vasile* — Lazu, Craiova ; *Ionescu Constantin* — Valea Mare, Oltețu ; *Baicu Gheorghe* — Tibănești, Brăila ; *Ursu Petru* — Stamate, Fălticeni ; *Stolz Alfred* — Proștea Mare, Mediaș ; *Coacăză Ion* — Feneș, Alba ; *Hărăstășan Aurora* — Noșlac Aiud ; *Negoslavu Victor* — Budieni, Tîrgu Jiu ; *Cîrjă Rodica* — Borca, Tg. Neamț ; *Păsărică Mariana* — Stoienești, Caracal ; *Cașmir Maria* — Băilești, Oltenia ; *Simionaș Viorel* — Reghin ; *Dăscălescu Dorina* — Huși; *Ciobotaru Adriana* — Bizighești, Făurei; *Lazăr Floarea* — Calomfirești, Alexandria;*Ocheșel Livia* — Lupeni; *Brăilescu Mircea* — Tecuci; *Paul Victor* — Bulzeștii de Sus — Brad; *Szasz Elisabeta* — Jibou, Zalău; *Barbu Ana* — Pîrjol, Moinești; *Dobrin Georgica* — Peretu, Roșiori de Vede; *Onofrei Adela* — Lunca, Botoșani; *Lucian Gh.* — Ceauru, Tg. Jiu; *Moldovan Doina* — Bistrița, Cluj; *Fîrăstrăeru Daniela* — Bușteni, *Dicu Tiberiu* — Lugoj; *Fărcaș Emilia* — Cheud, Zalău ; *Motica Mariana* — Tăuți Măgherăuș, Baia Mare; *Nicolae Petre* — Pitaru, Titu; *Brăileanu Florica* — Surlari, Oltenița; *Nicu Boeru* — Mănăstirea Cașin, Tîrgu Ocna ; *Sălan Vasile* — Lazu, Craiova; *Sîrbu Niculina* — Găgești, Bîrlad; *Gavriluță Georgeta* — Vîrfu Cîmpului, Dorohoi; *Pusta Gheorghe* — Buntești, Beiuș; *Popescu Octavian* — Curtișoara, Slatina; *Jurubiță Alexandru* — Brînceni, Alexandria; *Cătănoiu Dumitru* — Paboru, Vedea; *Neaga Dănuț* — Ceica, Oradea ; *Eremie Elena* — Onești.

În încheiere, vă transmitem tuturor mult succes la învățătură !

Handbal în 7

Campionatul republican școlar, faza inter-clase

Dacă în multe sate și orașe majoritatea copiilor sînt îndrăgostiți de fotbal, pionierii și școlarii de la Școala generală de 8 ani Aninoasa, regiunea Hunedoara practică mai cu seamă handbalul. Și nu-i de mirare. Numele multor ași ai handbalului nostru nu numai că sînt cunoscute aici, dar copiii se străduiesc să imite șuturile necruțătoare ale lui Hnat, Moser, Nodea, Costache care au fost apreciate și salutate de către specialiștii de la ultima ediție a campionatelor mondiale de handbal în șapte (Praga 1964).

De aceea, cînd întrecerile de handbal în 7 (faza inter-clase a campionatului republican școlar) începuseră, nici tovarășa profesoară de educație fizică, Leonora Modoroș nu știa care clasă va învinge. Acum ? Foarte mulți dintre handbaliștii claselor a VI-a, a VII-a și a VIII-a, care nu fuseseră încă remarcați, aveau prilejul să se afirme și chiar să devină titulari în echipa reprezentativă a școlii. Lupta se anunța dîrză. Meciul cel mai frumos a fost acela dintre clasele a VI-a A și a VI-a B. Scor final : 8-7 în favoarea celor dintr-a VI-a A. Meciul dintre clasele a VII-a A și a VII-a B s-a terminat la egalitate (4-4). Fazele cele mai spectaculoase au fost create de talentatul Pop Petru dintr-a VII-a B (căpitanul echipei școlii) și de Pop Lucian, din aceeași clasă, amîndoi în mare vervă de joc. Surpriza cea mai mare a fost victoria neașteptată a clasei a VIII-a B în fața clasei a VIII-a A, cu scorul de 8-6.

Dintre handbaliștii care s-au afirmat în această fază au fost selecționați pentru reprezentativa școlii 35 de jucători între care Oprișa Emanoil (clasa a VI-a A), Zuza Dumitru (clasa a VIII-a), Pop Viorel (clasa a VI-a A).

Deși handbaliștii din Aninoasa au în împrejurimi adversari foarte puternici, bine pregătiți (mă refer la cei din Lupeni, Iscroni etc) totuși speranțele lor nu sînt mici. Noi le urăm succes în următoarele etape ale campionatului republican școlar de handbal în 7.

NICOLAE BULGARU

PE CALEA MĂIESTRIEI

În numerele trecute ale gazetei noastre vi i-am prezentat, la antrenament, pe fruntașii sportului romînesc Iolanda Balaș, Maria Alexandru și Gheorghe Tohăneanu. Secvențele de azi vă prezintă doi... posibili viitori maeștri ai patinajului artistic, la ora actuală campionii republicani de juniori la perechi. Se numesc Liliana Georgescu și Dan Săveanu, n-au, împreună, cu mult peste...20 de ani. În schimb, după cum se vede, au talent.

1-2. Siguranță și grație. Aceste două elemente se desprind din exercițiu. Mișcarea Lilianei are grația baletului, reușita figurii depinzînd însă în egală măsură de exactitatea și siguranța mișcării lui Dan, care o sprijină.

3-4. O figură dificilă în care realizarea echilibrului și a esteticii solicită îndemînarea, dar și forța patinatorilor.

5. Simetrie. O figură spectaculoasă din repertoriul marilor campioni. Pentru început de drum, să recunoaștem, Liliana și Dan o execută promițător.

M. POP

SFATURI PENTRU ÎNTREȚINEREA UNIFORMELOR ȘCOLARE

În ultima perioadă s-au pus în vînzare în magazine, noile uniforme școlare.

Pentru a se asigura noilor uniforme școlare o cît mai estetică prezentare la purtare și o cît mai îndelungată perioadă de folosire trebuiesc respectate anumite indicații după cum urmează :

Rochița de zefir care e alb-bleu, șorțulețul din olandină albastră, bluze pentru fete, sarafanele din doc și cămășile pentru băieți se spală în mod obișnuit în apă călduță cu alba super sau săpun de rufe. După spălare se limpezesc în apă rece din abundență apoi, pentru a se da un aspect cît mai plăcut se vor apreta ușor îmbibîndu-se confecțiile în apret în mod uniform evitîndu-se prin aceasta formarea petelor albicioase.

Se usucă prin agățare evitîndu-se expunerea produselor la razele solare, sau apropierea unor surse de căldură (sobe, calorifer).

Sarafanele din stofă se curăță atît pe cale chimică cu neofalină, percloretilenă etc., cît și prin spălare cu alba lux sau perlan alb, la o temperatură de 35-40° C, urmată de o limpezire cu apă călduță sau rece.

Uscarea se va face, de asemenea, prin evitarea razelor solare și a surselor puternice de căldură.

Călcarea se va face cu fierul de călcat a cărui temperatură nu trebuie să depășească temperatura de 140° C, întrucît în compoziția stofei respective intră și fibre sintetice.

Călcarea se va face prin intermediul unei pînze.

Costumele din stofă pentru băieți se pot curăța pe cale chimică cu neofalină sau percloretilenă, la nevoie cu produse alba lux sau perlan alb, apa avînd o temperatură de 35-40° C urmată de o limpezire cu apă călduță sau rece.

Uscarea se face prin agățare, fără ca produsele să se stoarcă prin răsucire, ci numai prin presare, evitîndu-se razele solare, sursele de căldură puternice.

Călcarea se face cu fierul de călcat, cu ajutorul unei pînze umezite.

MEDALION

ANTON BACALBAȘA

Se împlinesc anul acesta, la 11 februarie, 100 de ani de la nașterea scriitorului Anton Bacalbașa, Tony, cum îi ziceau prietenii. Originar din Brăila, Bacalbașa s-a apropiat de timpuriu de mișcarea muncitorească în care s-a încadrat și pe care a slujit-o cu fapta și cu condeiul cu o remarcabilă tragere de inimă. A colaborat intens la publicațiile socialiste ale vremii, precum **Contemporanul, Emanciparea, Drepturile omului** etc., ceea ce i-a atras, din partea reacțiunii de atunci pentru vehemența combativă a scrisului său, denumirea de „conspirator și iacobin ireductibil *) și îi determina pe istoricii literari actuali să-l așeze în pleiada luminoasă în atîtea privințe a scriitorului din școala **Contemporanului**, alături de N. Beldiceanu, C. Mille, Sofia Nădejde, Victor Crăsescu, Traian Demetrescu, I. Păun-Pincio și alții. Dacă în plan social a militat aproape toată viața pentru socialism, în planul artei a susținut cu consecvență teoria **artei cu tendință** **), combătînd-o neîncetat pe cea a artei pure, a **artei pentru artă**. De altfel, atît poeziile sale, publicate în parte în revista **Literatorul** (1883) a lui Alex. Macedonski, cît și pamfletele, articolele sau scrierile în proză, ilustrează în mare aceleași convingeri artistice. Prietenul lui C. Dobrogeanu-Gherea și al lui Ion Luca Caragiale, (împreună cu care a redactat în 1893 prima serie a **Moftului romîn**, publicație de atitudine și ținută democratică), nici n-ar fi putut milita pentru altfel de idealuri. E drept, în 1895, cu patru ani înainte de prematura-i moarte, sub presiunea și influența elementelor liberale, a părăsit într-un moment de slăbiciune mișcarea muncitorească. În literatura și publicistica lui însă, nu s-a îndepărtat de idealurile socialismului și umanismului, de arta militantă. Dintr-asemenea convingeri, dintr-o bună cunoaștere a vieții și a nedreptăților timpului a țîșnit opera lui de căpetenie, **Moș Teacă** (1893). Este aceasta o viguroasă satiră a vieții cazone a timpului, a monarhiei și brutalității ,a lipsei de omenie a reprezentanților și slujitorilor regimului reacționar al vremii, a mărginirii și tiraniei ce domnea în armata și în structura organizatorică a statului burghezo-moșieresc din acea epocă. Cu un viguros talent literar, într-o limbă vie și plastică, Anton Bacalbașa a scris astfel de pagini care-i asigură un loc de cinste în literatura noastră realistă de la sfîrșitul veacului trecut. Asta și explică prețuirea pe care i-o acordă cititorii, răspîndirea și atenția generoasă de care se bucură opera sa în vremea noastră. Dacă o boală necruțătoare nu i-ar fi curmat zilele la numai 34 de ani, e probabil că Bacalbașa ar fi îmbogățit literatura noastră cu alte scrieri valoroase.

GEORGE MUNTEAN

---

*) IACOBIN = denumire care a intrat în istoria revoluțiilor democratice și care inseamnă figură de mare revoluționar. Termenul provine de la denumirea de iacobin, pe care o purtau reprezentanții democraților revoluționari în perioada revoluției franceze (1789—1794). Iacobin ireductibil — iacobin ce nu poate fi abătut de la concepțiile sale revoluționare.

**) ARTĂ CU TENDINȚĂ = formulă (folosită îndeosebi de criticii literari progresiști din trecut) prin care se înțelege că arta are ca scop să arate realitatea și să lupte pentru îndreptarea ei. *Artă pentru artă* = concepție greșită care pretinde că arta ar fi indiferentă față de clasele sociale, față de situația socială.

BACALAUREAȚII

Moș Teacă nu poate suferi pe bacalaureați, afară de cei care sînt nepoți de-ai colonelului.

— Niște sclivisiți, niște ăia ! Pe vremea mea nu mai erau de-ăștia... cum le zice... și era oastea oaste. La meliție nu merge că ești cutare ori că ai învățat aia... Ești melitar, să fii.

Ca să-și răzbune pe ei, pentru că au învățat aia, Moș Teacă a dat ordine severe că voluntarii n-au voie să mănînce particuler, să puie soldat ca să le-ngrijească de amoniție, să fie scutiți de corvadă și altele.

Într-o zi a prins pe unul venind din tîrg.

— Vino-ncoa, băiete !

— Salut, domnule căpitan !

— Cum ai zis ? Cum ai zis ?? Salut ?? Da' pă cine saluți, măi sfrejitule ? Ce ești tu ?

— Bacalaureat.

— Aha ! Și de asta ești așa de nedeciuplinat ! (...) Ce sînt eu, malmazelă de-alea, de-mi zici „salut" ? Să saluți pă tat'tu, nu pă mine ! Ori, unde ești de-ăia... cum le zice... „Trăiți !" nu știi să zici ?

— N-am știut, domnule căpitane, sînt numai de două zile...

— De ce nu ești mai de mult? Ce-ai păzit pin-acuma? De două zile? Da-ți trebuie o sută de ani ca să-nveți ? Și pentru ce nu ți-ai văxuit cizmele? Zici că ești de ăia... apăi ce ai învățat acolo, dacă nici o cizmă nu știi să văxuiești ? Las' că te-nvăț eu ! Am să-ți scot eu cafeaua cu lapte din burtă ! Să marș la-nchisoare! Patru zile sala de poliție ! Și alt'dată să-nveți să fii lustrugiu ! Cînd m-oi uita la cizma ta, să-mi fac mustața-ntr-însa ! Ai înțeles? Cum te chiamă ?...

— Rodolf Soreanu.

— Cum ai zis ? Sor... Ești rudă cu colonelu ?...

— Da, nepot, să trăiți, dom'le căpitan.

— Ei ! Să trăiți ? Da' cine vă pretandă să ziceți „trăiți", dom'le Soreanu? Îmi pare rău! Asta-i pentru ăia... care n-au aia...

— Dumneavoastră ziceați...

— Ei ziceam! Parol d-onor, am glumit... Am vrut să văd dacă știți... Unde mergeți acuma ?

— La cazarmă.

— Ce să faceți la cazarmă, domnule Sorcanu ?

— Zice că e corvadă...

— Corvadă ? Cum, dumneavoastră la corvadă ? Cine v-a spus ?

— Domnu sergent major.

În vremea asta au ajuns la cazarmă. Moș Teacă roșu ca pamponul de mare ținută, intră ca volintirul de braț.

— Sergen' majur ! Cum ai indrăznit să chemi pă don Soreanu la corvadă ? Cin' ți-a dat ordin ?

— Dum...

— Nu vorbi, sergen' majur, că-ți vîr sabia pină-n plasele !... Cum ți-ai permis, ritane? Să marș la-nchisoare pentru neexecutare de ordine! Patru zile sala de poliție și să ți să treacă pă foaia de pedepse! Te-nvăț eu ! Îți scot eu borșu din burtă!

(Din volumul de schițe „Moș Teacă" de Anton Bacalbașa)

La coborîrea CORTINEI

Vocile subțiri, melodioase ale pionierilor de la Școala de 8 ani nr. 3 din Roman, se revarsă în sala de spectacol, pornesc pe străzile gătite de sărbătoare. O pauză scurtă și pe scenă își fac apariția în sceneta „Alegeri de ieri și de azi" micii interpreți de la Casa pionierilor. Pe scenă. „Nae Ghioagă", cu nelipsita-i bită, cu căciula-i mare, mițoasă, trezește hazul spectatorilor. E ridicol, brutal, ca orice fost agent electoral al burghezo-moșierimii, tocmit cu ora, în alegerile de altădată, să-i ciomăgească pe cei care n-ar fi votat cu deputații moșieri și capitaliști. Pionierul Frîncu Mihai își joacă rolul de minune. Nici „inspectorul" nu e primit mai bine. Noroc că apariția lor e trecătoare, ca o amintire urîtă și rea. Pentru că de îndată prezentatorul (pionierul Tofan Florin) cîntă în versuri avîntate viața nouă a zilelor noastre. Și acestei vieți noi își dăruiesc votul oamenii muncii de pe toate plaiurile țării întinerite.

Voia bună și cîntecul, cupletele muzicale invadează scena. La coborîrea cortinei aplauzele curg ca ploile jucăușe de primăvară.

GEOMETRIA DANSEAZĂ

Melodia unui vals cîntat de Labă Valeriu înaripează pașii a cinci pioniere gimnaste: Bolohan Angela, Popa Elena, Cazacu Valeria, Duma Victoria, Munteanu Maria. Îmbrăcate în rochițe roz, cu bentițe albe peste părul tuns scurt, ele înaintează cînd leneș, cînd vioi, descriind, cu trupurile lor, triunghiuri, romburi, cercuri. O geometrie în mișcare, în dans, a cărei formulă n-a descoperit-o încă nimeni, dar pe care pionierele o însemnează cu grație în fața nenumăraților spectatori dornici de frumos.

ÎN LOC DE FINAL

Într-adevăr, orchestră, nu glumă ! 17 violoniști și acordeoniști, 4 soliști vocali. Poți încinge o horă mare cît Romanul în sărbătoarea alegerilor. Ascultați-l acum pe Cepraga Constantin dînd viață strunelor viorii în „Balada" lui Ciprian Porumbescu. Vă place ? Mie, nespus de mult !

Îmi place și cum recită Tamaș Maria poezia „Votul nostru" de Radu Cîrneci, și cum recită pioniera Popa Claudia dintr-a V-a B poezia „Piatra Neamț", scrisă de colegul ei mai mare, Hibovschi Gheorghe, „poetul", cum îi spun colegii.

Și tot programul pregătit de pionierii Școlii de 8 ani nr. 3 din Roman m-a entuziasmat, așa cum o să vă entuziasmeze pe toți acei care îl veți vedea în ziua alegerilor de la 7 martie. Pentru că, acum, n-am văzut decît o repetiție care mi-a sugerat sala imensă și publicul numeros cu ploaia sa de aplauze. Așa că dați-mi voie să aplaud și eu. Vă mulțumesc.

B. GHEORGHE

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București Piața „Scînteii", telefon 17 60 10, 17 60 20; Tiparul: Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii" 40631